

ORD FÖR ORD ANALYS

Surah 67

al-Mulk

Vers 1 i sura al-Mulk (67:1)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

- تَبَارَكَ — *tabāraka* → Välsignad är / Upphöjd är
- الَّذِي — *al-ladhī* → Han som
- بِيَدِهِ — *bi-yadihi* → i Hans hand
- الْمُلْكُ — *al-mulk* → är herraväldet / riket / makten
- وَهُوَ — *wa-huwa* → och Han
- عَلَى — *‘alā* → över / har makt över
- كُلِّ — *kulli* → varje / all
- شَيْءٍ — *shay’in* → ting / sak
- قَدِيرٌ — *qadīr* → är allsmäktig / har full förmåga

Versen inleder suran med en kraftfull påminnelse om Guds absoluta suveränitet. ”*Tabāraka*” uttrycker en välsignelse och upphöjdhet som är unik för Gud – en evig och oändlig välsignelse, inte bunden till tid eller plats. Att ”*herraväldet är i Hans hand*” betyder att all makt, kontroll och ägande tillhör Gud ensam. Det är en teologisk deklARATION om tawḥīd (Guds enhet) och rubūbiyyah (Guds herravälde). Att Han är ”*qadīr*” över allt förstärker idén att inget ligger utanför Hans vilja eller förmåga.

Vers 2 i sura al-Mulk (67:2)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

- الَّذِي — *al-ladhī* → Han som
- خَلَقَ — *khalaqa* → har skapat
- الْمَوْتَ — *al-mawta* → döden
- وَالْحَيَاةَ — *wa-l-ḥayāh* → och livet
- لِيَبْلُوَكُمْ — *li-yablūwakum* → för att pröva er
- أَيُّكُمْ — *ayyukum* → vem av er
- أَحْسَنُ — *aḥsanu* → är bäst / mest god
- عَمَلًا — *‘amalan* → i handling / gärning
- وَهُوَ — *wa-huwa* → och Han
- الْعَزِيزُ — *al-‘azīz* → den Allsmäktige / den Mäktige
- الرَّحِيمُ — *al-ḡhafūr* → den Ständigt Förlåtande

Versen uttrycker en central aspekt av islams syn på människans existens: *livet och döden är skapade av Gud som ett medel för prövning*. Döden är inte ett slut, utan en del av den gudomliga ordningen. Livet är inte bara en gåva, utan en arena för moraliskt ansvar. Gud är *al-‘Azīz* (den Allsmäktige) – vilket innebär att Han har makt att genomföra sin vilja – och *al-Ghafūr* (den Förlåtande), vilket visar att prövningen inte är skoningslös, utan genomsyrad av nåd.

Vers 3 i sura al-Mulk (67:3)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفْوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ

- الَّذِي — *al-ladhī* → Han som
- خَلَقَ — *khalaqa* → har skapat
- سَبْعَ — *sab'a* → sju
- سَمَاوَاتٍ — *samāwātīn* → himlar
- طِبَاقًا — *ṭibāqan* → i lager / ovanpå varandra
- مَّا — *mā* → du (ser) inte
- تَرَى — *tarā* → du ser
- فِي — *fī* → i
- خَلْقِ — *khalqī* → skapelsen
- الرَّحْمَنِ — *al-Raḥmān* → den Nåderike
- مِن — *min* → någon / något av
- تَفْوُتٍ — *tafāwutīn* → brist / disharmoni / oregelbundenhet
- فَارْجِعِ — *fa-rji'* → så vänd tillbaka
- الْبَصَرَ — *al-baṣara* → blicken / synen
- هَلْ — *hal* → ser du
- تَرَى — *tarā* → du ser
- مِن — *min* → någon / något av
- فُطُورٍ — *fuṭūrīn* → spricka / brist / defekt

Versen förmedlar Guds perfekta skapelse och uppmanar till kontemplation. Att Gud skapat *sju himlar i lager* visar på ordning, struktur och fullkomlighet. *Al-Raḥmān* (den Nåderike) används här för att betona att denna perfekta skapelse är ett uttryck för Guds nåd. Versen uppmanar människan att *reflektera med sin blick* – en teologisk metod för att nå insikt om Guds storhet genom naturens perfektion.

Vers 4 i sura al-Mulk (67:4)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

- ثُمَّ — *thumma* — Sedan
- ارْجِعِ — *rji'* — vänd tillbaka / rikta åter
- الْبَصَرَ — *al-başara* — blicken / synen
- كَرَّتَيْنِ — *karratayn* — två gånger / två gånger till
- يَنْقَلِبْ — *yanqalib* — kommer att återvända / vända tillbaka
- إِلَيْكَ — *ilayka* — till dig
- الْبَصَرَ — *al-başaru* — blicken / synen
- خَاسِئًا — *khāsi'an* — förödmjukad / förkastad
- وَهُوَ — *wa-huwa* — och han / den
- حَسِيرٌ — *hasīr* — utmattad / trött / uttröttad

Versen är ett mäktigt exempel på Koranens retoriska kraft: den uppmanar läsaren att gång på gång rikta sin blick mot skapelsen för att finna brister – men blicken återvänder förödmjukad och utmattad, oförmögen att finna något fel i Guds perfekta skapelse.

Vers 5 i sura al-Mulk (67:5)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

- وَلَقَدْ — *wa-laqad* — Och sannerligen
- زَيَّنَّا — *zayyannā* — Vi har smyckat / prytt
- السَّمَاءَ — *al-samā'a* — himlen
- الدُّنْيَا — *al-dunyā* — den närmaste / jordiska (himlen)
- بِمَصَابِيحَ — *bi-maṣābīḥa* — med lyktor / ljus (stjärnor)
- وَجَعَلْنَاهَا — *wa-ja'alnāhā* — och Vi har gjort dem
- رُجُومًا — *rujūman* — till projektiler / kastvapen
- لِلشَّيَاطِينِ — *li-l-shayāṭīn* — mot demonerna / djävlarerna
- وَأَعْتَدْنَا — *wa-a'tadnā* — och Vi har förberett
- لَهُمْ — *lahum* — för dem
- عَذَابَ — *'adhāba* — ett straff
- السَّعِيرِ — *al-sa'īr* — den brinnande elden / flammande eld

Denna vers kombinerar **kosmologisk skönhet** (stjärnorna som lyktor) med **eskatologisk varning** (straff för demonerna), och är rik på **bildspråk** och **teologisk symbolik**.

Vers 6 i sura al-Mulk (67:6)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَيَسَّ الْأَمِّصِيرُ

- وَلِلَّذِينَ — *wa-li-lladhīna* — Och för dem som
- كَفَرُوا — *kafarū* — förnekade / var otrogna
- بِرَبِّهِمْ — *bi-rabbihim* — sin Herre
- عَذَابُ — *‘adhābu* — (väntar) ett straff
- جَهَنَّمَ — *jahannama* — helvetet / Gehenna
- وَيَسَّ — *wa-bi’sa* — och usel är / vilket eländigt
- الْأَمِّصِيرُ — *al-maṣīr* — slutmål / återvändoplats

Versen är kort men kraftfull, med stark **eskatologisk** och **moralsk** laddning. Den använder **kontrast** mot föregående versers skönhet och ordning i skapelsen, och påminner om konsekvenserna för dem som förnekar Gud.

Vers 7 i sura al-Mulk (67:7)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

إِذَا أُلْفُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُوْرُ

- إِذَا — *idhā* — när
- أُلْفُوا — *ulqū* — de kastas / slungas
- فِيهَا — *fihā* — i den (helvetet)
- سَمِعُوا — *sami'ū* — de hör
- لَهَا — *lahā* — från den / dess
- شَهِيْقًا — *shahīqan* — ett väsende / frustande ljud
- وَهِيَ — *wa-hiya* — medan den / och den
- تَفُوْرُ — *tafūru* — kokar / sjuder / sprutar

Denna vers skildrar helvetets reaktion när förnekarna kastas in: ett frustande ljud och en kokande, våldsamt rörelse. Den är rik på **auditiva och visuella bilder**, och fungerar som en **retorisk förstärkning** av vers 6.

Vers 8 i sura al-Mulk (67:8)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

- تَكَادُ — *takādu* — Den är nära att / håller på att
- تَمَيَّرُ — *tamayyazu* — explodera / slitas sönder
- مِنَ — *mina* — av / från
- الْغَيْظِ — *al-ghayzi* — vrede / raseri
- كُلَّمَا — *kullamā* — varje gång / så ofta som
- أُلْقِيَ — *ulqiya* — kastas / slungas
- فِيهَا — *fihā* — i den (helvetet)
- فَوْجٌ — *fawjun* — en skara / grupp
- سَأَلَهُمْ — *sa'alahum* — frågar dem
- خَزَنَتُهَا — *khazanatuhā* — dess väktare / förvaltare
- أَلَمْ — *a-lam* — Har inte
- يَأْتِكُمْ — *ya'tikum* — kommit till er
- نَذِيرٌ — *nadhīr* — en varnare / förkunnare

Versen skildrar helvetets intensitet – det är så fyllt av vrede att det nästan slits sönder – och hur dess väktare ställer en retorisk fråga till de fördömda: "Kom det inte en varnare till er?" Den är rik på **dramatiska bilder, retoriska frågor** och **eskatologisk tematik**.

Vers 9 i sura al-Mulk (67:9)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

- قَالُوا — *qālū* — De sade
- بَلَىٰ — *balā* — Jo visst / Ja
- قَدْ — *qad* — sannerligen / verkligen
- جَاءَنَا — *jā'anā* — kom till oss
- نَذِيرٌ — *nadhīr* — en varnare / förkunnare
- فَكَذَّبْنَا — *fa-kadhhabnā* — men vi förnekade honom / kallade honom lögnare
- وَقُلْنَا — *wa-qulnā* — och vi sade
- مَا — *mā* — att inte / inget
- نَزَّلَ — *nazzala* — har sänt ned
- اللَّهُ — *Allāh* — Gud
- مِن — *min* — något
- شَيْءٍ — *shay'in* — ting / något
- إِنْ — *in* — ni är inte annat än
- أَنْتُمْ — *antum* — ni
- إِلَّا — *illā* — annat än
- فِي — *fī* — i
- ضَلَالٍ — *ḍalālin* — villfarelse / förvillelse
- كَبِيرٍ — *kabīr* — stor / allvarlig

Versen återger de fördömdas erkännande: ”Jo, en varnare kom till oss – men vi kallade honom lögnare...” och avslöjar deras tidigare arrogans och förnekelse. Den är rik på **dialogisk struktur, självanklagelse, och retorisk kontrast** mellan sanning och villfarelse.

Vers 10 i sura al-Mulk (67:10)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

- وَقَالُوا — *wa-qālū* — Och de sade
- لَوْ — *law* — om bara / om vi ändå
- كُنَّا — *kunnā* — vi hade varit
- نَسْمَعُ — *nasma'u* — lyssnande / hörsamma
- أَوْ — *aw* — eller
- نَعْقِلُ — *na'qilu* — förstått / använt vårt förstånd
- مَا — *mā* — så skulle vi inte
- كُنَّا — *kunnā* — ha varit
- فِي — *fī* — bland
- أَصْحَابِ — *aṣḥābi* — följeslagarna / invånarna
- السَّعِيرِ — *al-sa'ir* — den flammande elden / helvetet

Versen uttrycker de fördömdas ånger: "Om vi bara hade lyssnat eller förstått, skulle vi inte ha varit bland helvetets invånare." Den är rik på **självreflektion**, **förlorad möjlighet**, och **existentiell ånger**.

Vers 11 i sura al-Mulk (67:11)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

- فَاعْتَرَفُوا — *fa-‘tarafū* — så erkände de
- بِذَنبِهِمْ — *bi-dhanbihim* — sin synd / sitt brott
- فَسُحْقًا — *fa-suḥqan* — bort med dem / förintelse / fördömelse
- لِأَصْحَابِ — *li-aṣḥābi* — för följeslagarna / invånarna
- السَّعِيرِ — *al-sa‘īr* — den flammande elden / helvetet

Versen avslutar den föregående dialogen med ett konstaterande: de erkänner sin skuld, men det är för sent – fördömmelsen är deras lott. Den är kort, kraftfull och avslutande, med stark **teologisk laddning, moralisk konsekvens** och **retorisk intensitet**.

Vers 12 i sura al-Mulk (67:12)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

- إِنَّ — *inna* — Sannerligen / förvisso
- الَّذِينَ — *alldhīna* — de som
- يَخْشَوْنَ — *yakhshawn* — fruktar / vördar
- رَبَّهُم — *rabbahum* — sin Herre
- بِالْغَيْبِ — *bi-l-ghayb* — i det fördolda / utan att se Honom
- لَهُم — *lahum* — för dem
- مَغْفِرَةٌ — *maghfirah* — finns förlåtelse
- وَأَجْرٌ — *wa-ajrun* — och belöning
- كَبِيرٌ — *kabīr* — stor / väldig

Versen skiftar från varning till hopp: den lovar **förlåtelse och stor belöning** till dem som vördar sin Herre i det fördolda – alltså utan att ha sett Honom, men ändå tror och fruktar. Den är rik på **teologisk tröst, eskatologiskt löfte, och andlig djup**.

Vers 13 i sura al-Mulk (67:13)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

- وَأَسِرُّوا — *wa-asirrū* — och håll hemligt / viska
- قَوْلَكُمْ — *qawlakum* — ert tal / era ord
- أَوِ — *awi* — eller
- اجْهَرُوا — *ijharū* — tala öppet / högt
- بِهِ — *bihi* — det (era ord)
- إِنَّهُ — *innahu* — sannerligen Han
- عَلِيمٌ — *'alīmun* — är allvetande
- بِذَاتِ — *bi-dhāti* — om det som finns i
- الصُّدُورِ — *al-ṣudūr* — bröstet / hjärtat / det innersta

Versen betonar att **Guds kunskap omfattar både det uttalade och det fördolda** – Han vet vad som finns i människans innersta, oavsett om hon talar högt eller viskar. Den är rik på **teologisk innebörd, retorisk kontrast**, och **påminnelse om Guds allvetande natur**.

Vers 14 i sura al-Mulk (67:14)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

- أَلَا— *alā* — Är det inte så att...? / Visst
- يَعْلَمُ— *ya'lamu* — vet / känner till
- مَنْ— *man* — den som
- خَلَقَ— *khalafa* — har skapat
- وَهُوَ— *wa-huwa* — och Han
- اللَّطِيفُ— *al-Laṭīf* — den Subtile / den Milde
- الْخَبِيرُ— *al-Khabīr* — den Allvetande / den som är fullt underrättad

Versen är en **retorisk fråga** som understryker Guds fullkomliga kunskap: "Skulle inte Han som har skapat veta?" Den avslutas med två av Guds namn – **al-Laṭīf** och **al-Khabīr** – som förstärker Hans subtila insikt och fullständiga vetskap om allt, även det mest dolda.

Vers 15 i sura al-Mulk (67:15)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ الْأَنْشُورُ

- هُوَ — *huwa* — Han
- الَّذِي — *alladhī* — som
- جَعَلَ — *ja'ala* — har gjort / har låtit
- لَكُمْ — *lakum* — för er
- الْأَرْضَ — *al-arḍa* — jorden
- ذَلُولًا — *dhalūlan* — lätt att färdas på / undergiven
- فَامْشُوا — *fa-imshū* — så vandra / gå
- فِي — *fī* — på / i
- مَنَاكِبِهَا — *manākibihā* — dess höjder / vidder / sidor
- وَكُلُوا — *wa-kulū* — och ät
- مِنْ — *min* — av / från
- رِزْقِهِ ۗ — *rizqihi* — Hans försörjning / Hans gåvor
- وَإِلَيْهِ — *wa-ilayhi* — och till Honom
- الْأَنْشُورُ — *al-nushūr* — återuppståndelsen / uppståndelsen

Versen är en **påminnelse om Guds gåvor och människans ansvar**: jorden är gjord tillgänglig, människan får röra sig fritt och ta del av försörjningen – men slutligen är det till Gud återuppståndelsen sker. Den är rik på **teologisk innebörd, existentiell struktur, och pedagogisk potential**.

Vers 16 i sura al-Mulk (67:16)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

عَأْمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

- عَأْمِنْتُمْ — *a-amintum* — Har ni känt er säkra / tror ni er vara trygga
- مِّنْ — *man* — på Den som
- فِي — *fi* — är i / över
- السَّمَاءِ — *al-samā'i* — himlen
- أَنْ — *an* — att
- يَخْسِفَ — *yakhşifa* — Han låter sjunka ner / låter sluka
- بِكُمْ — *bikum* — er
- الْأَرْضَ — *al-arḍa* — jorden
- فَإِذَا — *fa-idhā* — då / plötsligt
- هِيَ — *hiya* — den (jorden)
- تَمُورُ — *tamūru* — skälver / rör sig våldsamt

Versen är en **retorisk varning**: tror ni er vara säkra från att Gud, som är över er, låter jorden sluka er? Den avslutas med en bild av jorden som plötsligt börjar skälva – ett kraftfullt uttryck för **Guds makt och människans sårbarhet**.

Vers 17 i sura al-Mulk (67:17)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

- أَمْ — *am* — Eller
- أَمِنْتُمْ — *amintum* — känner ni er säkra / tror ni er vara trygga
- مَّن — *man* — på Den som
- فِي — *fi* — är i / över
- السَّمَاءِ — *al-samā'i* — himlen
- أَنْ — *an* — att
- يُرْسِلَ — *yursila* — Han sänder / skickar
- عَلَيْكُمْ — *'alaykum* — över er / mot er
- حَاصِبًا — *ḥāṣibā* — en storm / regn av stenar / förintande vind
- فَسَتَعْلَمُونَ — *fa-sa-ta'lamūna* — då kommer ni att få veta
- كَيْفَ — *kayfa* — hur
- نَذِيرِ — *nadhīrī* — Min varning / hur (allvarlig) Min varning är

Versen är en **retorisk varning** som följer upp vers 16: "Tror ni er vara säkra från att Han sänder en förintande storm över er?" Den avslutas med ett hotfullt löfte: "Då kommer ni att förstå hur Min varning är." Den är rik på **eskatologisk laddning**, **bildspråk**, och **retorisk förstärkning**.

Vers 18 i sura al-Mulk (67:18)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

- وَلَقَدْ — *wa-laqad* — Och sannerligen
- كَذَّبَ — *kadhhab* — förnekade / kallade lögn
- الَّذِينَ — *alladhīna* — de som
- مِن — *min* — före / från
- قَبْلِهِمْ — *qablihim* — dem / deras föregångare
- فَكَيْفَ — *fa-kayfa* — så hur
- كَانَ — *kāna* — var / blev
- نَكِيرِ — *nakīrī* — Min vedergällning / Min förkastelse / Min tillrättavisning

Versen påminner om tidigare folk som förnekade sanningen och fick möta Guds straff. Den avslutas med en retorisk fråga: "Hur var då Min tillrättavisning?" – vilket förstärker hotet och uppmanar till eftertanke.

Vers 19 i sura al-Mulk (67:19)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۗ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

- أَوَلَمْ — *a-wa-lam* — Har de då inte...? / Ser de då inte...?
- يَرَوْا — *yaraw* — sett
- إِلَى — *ilā* — på / mot
- الطَّيْرِ — *al-tayr* — fåglarna
- فَوْقَهُمْ — *fawqahum* — ovanför dem
- صَفَقَاتٍ — *ṣaffātin* — utsträckta (vingar) / svävande
- وَيَقْبِضْنَ — *wa-yaqbiḍna* — och de drar in / slår ihop (vingarna)
- مَا — *mā* — ingen / inget
- يُمَسِّكُهُنَّ — *yumsikuhunna* — håller dem uppe / håller dem kvar
- إِلَّا — *illā* — utom
- الرَّحْمَنُ — *al-Raḥmān* — den Nåderike
- إِنَّهُ — *innahu* — sannerligen Han
- بِكُلِّ — *bi-kulli* — om allt
- شَيْءٍ — *shay'in* — ting / sak
- بَصِيرٌ — *baṣīr* — är fullt seende / har insikt

Versen är en **retorisk påminnelse** om Guds makt och närvaro i naturens ordning: fåglarna svävar ovanför oss med utsträckta vingar, och det är endast den Nåderike som håller dem uppe. Den är rik på **bildspråk**, **kosmologisk reflektion**, och **teologisk förundran**.

Vers 20 i sura al-Mulk (67:20)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۚ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

- أَمَّنْ — *am-man* — Eller vem
- هَذَا — *hādhā* — är denne
- الَّذِي — *alladhī* — som
- هُوَ — *huwa* — är
- جُنْدٌ — *jundun* — en här / styrka
- لَّكُمْ — *lakum* — för er
- يَنْصُرُكُمْ — *yanṣurukum* — som hjälper er / ger er seger
- مِّنْ دُونِ — *min dūni* — utom / förutom
- الرَّحْمَنِ — *al-Raḥmān* — den Nåderike
- إِنَّ — *in* — sannerligen
- الْكَافِرِينَ — *al-kāfirūn* — de som förnekar / förnekarna
- إِلَّا — *illā* — är inget annat än
- فِي — *fī* — i
- غُرُورٍ — *ghurūrin* — illusion / självbedrägeri

Versen är en **retorisk utmaning**: ”Vem är det som kan vara er styrka och hjälpa er – utom den Nåderike?” Den avslutas med ett konstaterande att **förnekarna lever i illusion**, vilket förstärker temat om **mänsklig arrogans och gudomlig ensamrätt till makt**.

Vers 21 i sura al-Mulk (67:21)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

- أَمَّنْ — *am-man* — Eller vem
- هَذَا — *hādhā* — är denne
- الَّذِي — *alladhī* — som
- يَرْزُقُكُمْ — *yarzuqukum* — förser er / ger er försörjning
- إِنْ — *in* — om
- أَمْسَكَ — *amsaka* — Han håller tillbaka / undanhåller
- رِزْقَهُ — *rizqahu* — Sin försörjning / Sin gåva
- بَلْ — *bal* — Nej, snarare
- لَّجُّوا — *lajjū* — de förblev / envisades
- فِي — *fī* — i
- عُتُوٍّ — *‘utūwwin* — trots / övermod
- وَنُفُورٍ — *wa-nufūrin* — och avståndstagande / motvilja

Versen är en **retorisk utmaning** och en teologisk påminnelse: ”Vem kan ge er försörjning om Gud håller den tillbaka?” Den avslutas med en beskrivning av förnekarna som **trotsiga och avvisande**, vilket förstärker temat om **mänsklig arrogans inför Guds makt**.

Vers 22 i sura al-Mulk (67:22)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

- أَفَمَنْ — *a-fa-man* — Är då den som...?
- يَمْشِي — *yamshī* — går / vandrar
- مُكِبًّا — *mukibban* — med ansiktet nedåt / på sitt ansikte
- عَلَىٰ — *‘alā* — på
- وَجْهِهِ — *wajhihi* — sitt ansikte
- أَهْدَىٰ — *ahdā* — mer vägledd / bättre vägledd
- أَمَّنْ — *am-man* — eller den som...
- يَمْشِي — *yamshī* — går / vandrar
- سَوِيًّا — *sawiyyan* — upprätt / rak
- عَلَىٰ — *‘alā* — på
- صِرَاطٍ — *ṣirāṭin* — en väg / stig
- مُسْتَقِيمٍ — *mustaqīm* — rak / rätt

Versen är en **retorisk jämförelse** mellan två sätt att leva: den som går med ansiktet nedåt (bild för förvirring, förnekelse, förnedring) kontra den som går upprätt på en rak väg (bild för vägledning, tro, klarhet). Den är rik på **metaforik**, **bildspråk**, och **existentiell kontrast**.

Vers 23 i sura al-Mulk (67:23)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

- قُلْ — *qul* — Säg
- هُوَ — *huwa* — Han
- الَّذِي — *alladhī* — som
- أَنْشَأَكُمْ — *ansha'akum* — har skapat er / låtit er uppstå
- وَجَعَلَ — *wa-ja'ala* — och har gjort / givit
- لَكُمْ — *lakum* — för er
- السَّمْعَ — *al-sam'a* — hörseln
- وَالْأَبْصَرَ — *wa-l-abṣāra* — synen
- وَالْأَفْئِدَةَ — *wa-l-af'idah* — hjärtan / förstånd / inre känslor
- قَلِيلًا — *qalīlan* — lite / föga
- مَا — *mā* — (är det) som
- تَشْكُرُونَ — *tashkurūn* — ni visar tacksamhet för / ni tackar

Versen är en **påminnelse om Guds gåvor** – Han har skapat människan och givit henne hörsel, syn och hjärta – men ändå är tacksamheten liten. Den är rik på **teologisk innebörd, antropologisk struktur,** och **moralisk uppmaning.**

Vers 24 i sura al-Mulk (67:24)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

- قُلْ — *qul* — Säg
- هُوَ — *huwa* — Han
- الرَّحْمَنُ — *al-Raḥmān* — den Nåderike
- أَمَنَّا — *āmannā* — vi tror / vi har trott
- بِهِ — *bihi* — på Honom
- وَعَلَيْهِ — *wa-‘alayhi* — och på Honom
- تَوَكَّلْنَا — *tawakkalnā* — förlitar vi oss / sätter vår tillit
- فَسْتَعْلَمُونَ — *fa-sa-ta‘lamūna* — då kommer ni att få veta
- مَنْ — *man* — vem
- هُوَ — *huwa* — är
- فِي — *fī* — i
- ضَلَالٍ — *ḍalālin* — villfarelse / förvillelse
- مُّبِينٍ — *mubīn* — tydlig / uppenbar

Versen är ett **bekännelsens svar** på tidigare retoriska frågor: ”Säg: Det är den Nåderike vi tror på, och på Honom förlitar vi oss.” Den avslutas med en varning: ”Snart kommer ni att veta vem som är i uppenbar villfarelse.” Den är rik på **teologisk förankring**, **retorisk kontrast**, och **bekräftelse av tro och tillit**.

Vers 25 i sura al-Mulk (67:25)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

- وَيَقُولُونَ — *wa-yaqūlūna* — Och de säger
- مَتَىٰ — *matā* — När
- هَٰذَا — *hādhā* — är detta
- الْوَعْدُ — *al-wa‘du* — löftet / det utlovade (straffet eller återuppståndelsen)
- إِن — *in* — om
- كُنْتُمْ — *kuntum* — ni är
- صَادِقِينَ — *ṣādiqīn* — sanningsenliga / talar sanning

Versen återger **förnekarnas hånfulla fråga**: ”När kommer detta löfte, om ni talar sanning?” – en retorisk utmaning riktad mot profeten och de troende. Den är rik på **retorisk ironi**, **eskatologisk tematik**, och **psykologisk insikt i förnekelse**.

Vers 26 i sura al-Mulk (67:26)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ إِنَّمَا أَلْعَلُّمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

- قُلْ — *qul* — Säg
- إِنَّمَا — *innamā* — Endast / det är bara
- أَلْعَلُّمُ — *al-'ilmu* — kunskapen / vetenskapen
- عِنْدَ — *'inda* — hos / tillhör
- اللَّهُ — *Allāh* — Gud
- وَإِنَّمَا — *wa-innamā* — och endast / jag är bara
- أَنَا — *anā* — jag
- نَذِيرٌ — *nadhīr* — varnare
- مُّبِينٌ — *mubīn* — tydlig / klar

Versen är ett **profetiskt svar** på förnekarnas hånfulla fråga i vers 25: *”Kunskapen (om tidpunkten) är endast hos Gud – jag är bara en tydlig varnare.”* Den är rik på **teologisk tydlighet, profetisk ödmjukhet, och retorisk kontrast mellan mänsklig begränsning och gudomlig kunskap.**

Vers 27 i sura al-Mulk (67:27)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ

- فَلَمَّا — *fa-lammā* — Så när / då när
- رَأَوْهُ — *ra'awhu* — de såg det
- زُلْفَةً — *zulfah* — nära / nära förestående
- سَيِّئَتْ — *sī'at* — förmörkades / blev dystra
- وُجُوهُ — *wujūhu* — ansiktena
- الَّذِينَ — *al-ladhīna* — de som
- كَفَرُوا — *kafarū* — förnekade / var otrogna
- وَقِيلَ — *wa-qīla* — och det sades
- هَذَا — *hādhā* — detta är
- الَّذِي — *al-ladhī* — det som
- كُنْتُمْ — *kuntum* — ni brukade
- بِهِ — *bihi* — om det / angående det
- تَدَّعُونَ — *tadda'un* — påstå / begär / utmanade

Versen beskriver **reaktionen hos förnekarna när det utlovade straffet eller återuppståndelsen kommer nära**: deras ansikten förmörkas, och det sägs till dem: "Detta är vad ni brukade utmana." Den är rik på **eskatologisk laddning, psykologisk realism, och retorisk rättvisa**.

Vers 28 i sura al-Mulk (67:28)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

- قُلْ — *qul* — Säg
- أَرَأَيْتُمْ — *a-ra'aytum* — Har ni tänkt på / ser ni
- إِنْ — *in* — om
- أَهْلَكْنِي — *ahlakaniy* — Gud låter mig gå under / förgör mig
- اللَّهُ — *Allāh* — Gud
- وَمَنْ — *wa-man* — och den som
- مَعِيَ — *ma'iya* — är med mig
- أَوْ — *aw* — eller
- رَحِمَنَا — *rahimanā* — Han visar oss nåd
- فَمَنْ — *fa-man* — så vem
- يُجِيرُ — *yujīru* — kan skydda / rädda
- الْكَافِرِينَ — *al-kāfirīn* — förnekarna
- مِنْ — *min* — från
- عَذَابٍ — *'adhābin* — ett straff
- أَلِيمٍ — *alīm* — smärtsamt / plågsamt

Versen är en **retorisk vändning**: även om Gud förgör profeten och hans följeslagare – eller visar dem nåd – så kvarstår frågan: "Vem kan då rädda förnekarna från ett smärtsamt straff?" Den är rik på **teologisk skärpa**, **retorisk kontrast**, och **eskatologisk allvar**.

Vers 29 i sura al-Mulk (67:29)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَانًا بِهِ ۚ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

- قُلْ — *qul* — Säg
- هُوَ — *huwa* — Han
- الرَّحْمَنُ — *al-Raḥmān* — den Nåderike
- عَمَانًا — *āmannā* — vi tror / vi har trott
- بِهِ — *bihi* — på Honom
- وَعَلَيْهِ — *wa-‘alayhi* — och på Honom
- تَوَكَّلْنَا — *tawakkalnā* — förlitar vi oss / sätter vår tillit
- فَسْتَعْلَمُونَ — *fa-sa-ta‘lamūna* — då kommer ni att få veta
- مَنْ — *man* — vem
- هُوَ — *huwa* — är
- فِي — *fī* — i
- ضَلَالٍ — *ḍalālin* — villfarelse / förvillelse
- مُّبِينٍ — *mubīn* — tydlig / uppenbar

Versen är en **bekännelse av tro och tillit**, följt av en varning till förnekarna: ”Snart kommer ni att veta vem som är i uppenbar villfarelse.” Den är identisk med vers 24 i både ordalydelse och struktur.

Vers 30 i sura al-Mulk (67:30) – den avslutande versen i suran
Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ

- قُلْ — *qul* — Säg
- أَرَأَيْتُمْ — *a-ra'aytum* — Har ni tänkt på / ser ni
- إِنْ — *in* — om
- أَصْبَحَ — *asbaha* — det blev / det blev till
- مَاؤُكُمْ — *ma'ukum* — ert vatten
- غَوْرًا — *ghawran* — djupt försvunnet / otillgängligt
- فَمَنْ — *fa-man* — så vem
- يَأْتِيكُمْ — *ya'tikum* — kan ge er / komma till er med
- بِمَاءٍ — *bi-ma'in* — med vatten
- مَّعِينٍ — *ma'in* — rinnande / klart / tillgängligt

Versen avslutar suran med en **existentiell och teologisk fråga**: "Om ert vatten skulle försvinna djupt ner i jorden – vem skulle då kunna ge er rinnande vatten?" Det är en kraftfull påminnelse om **människans beroende av Gud**, även i det mest grundläggande: vatten, livets källa.

Versen är särskilt rik för att diskutera **hur Koranen väcker förundran genom naturliga fenomen**, och hur **vatten** används som symbol för både nåd och prövning.

